

Voilà – Barbara Pravi

Wysłuchaj mnie, niezależny, twórczy głos
I podziel się z przyjaciółmi baśnią mą
O dziewczynie z oczami jak noc,
Jej marzeniach i snach
O mnie która opowieść chce snuć,
Poruszyć tłum, i już
Voilà, voilà, voilà, bo to cała ja
Co bezbronna jak ptak
Stoję sama i wciąż zalękniona i drżąca
W wielkiej ciszy

Więc na mnie spójrz, coś się może jeszcze tli
No popatrz tu, jakbym wciąż kochała mnie
Póki wciąż mówię, choć chyba Ty,
Ty wszystko już wiesz
Nie mam nic, ale daję Ci dziś,
To wszystko, co mam
Voilà
Voilà, voilà, voilà, bo to cała ja
To mój głos, moja twarz
Stoję sama i wciąż zalękniona i drżąca
Jestem sobą i tak
Voilà, voilà, voilà, to wszystko co mam
I mój głos daję Wam,
I oddaję Wam mnie, moją ciszę, pragnienia

Mogę za nie umierać

Nie odchodź już, proszę zostań przez chwilę
I ocal mnie, bo bez Ciebie nie ma nic
Ty kochaj mnie, jakbym już stała u drzwi,
Jak lustro, co kocha mnie tak,
Gdy ja nie wiem jak
Voilà, voilà, voilà, voilà oto ja
Jak muzyka i gniew

Popatrz na mnie, bo gdzieś w oczach mych
W dłoniach mych
Błądzi rozpacz i krzyk, krzyk!
To ja to ja to ja jestem obok, gdy Ty
Możesz być, możesz iść,
Ale tu jestem ja, o voilà, voilà, voilà
Voilà, voilà, voilà

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych